การกำหนดค่าสินใหมทดแทนในคดีละเมิดที่รัฐต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอก

ร้อยตำรวจเอก สุเทพ ลุนหล้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ ธุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2548 ISBN 974-17-7071-5 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DETERMINATION OF COMPENSATION BY COURT IN STATE LIABILITY TO THIRD PERSON

Police Captain Suthep Loonlar

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws programe in Laws
Faculty of Law
Chulalongkorn University
Academic Year 2005
ISBN 974-17-7071-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในคดีละเมิดที่รัฐต้องรับผิดต่อ
	บุคคลภายนอก
โดย	ร้อยตำรวจเอก สุเทพ ลุนหล้า
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร.ฉันทิชย์ โสตถิพันธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.บุญอนันต์ วรรณพานิชย์
คณะนิติ	คิศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสู	ตรปริญญามหาบัณฑิต
	ชาว (พระนา คณบดีคณะนิติศาสตร์
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย)
คณะกรรมการสอบวิทยา	านิพนธ์
	Mad 3 ประธานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.กมลชัย รัตนสกาววงศ์)
	อาจารย์ที่ปรึกษา
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทิชย์ โสตถิพันธุ์)
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
	(ดรุบุญอนันต์ วรรณพานิชย์)
,	กรรมการ
	(ดร.ฤทัย หงส์สิริ)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทิชย์ โสตถิพันธุ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์และได้ร่วมสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ต่อมาได้เสียชีวิตก่อนที่จะลงลายมือชื่อ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย

Kind Minne

คณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์

ร้อยตำรวจเอก สุเทพ ลุนหล้า. การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในคดีละเมิดที่รัฐต้องรับผิด ต่อบุคคลภายนอก.DETERMINATION OF COMPENSATION BY COURT IN STATE LIABILITY TO THIRD PERSON อ. ที่ปรึกษา : ผศ. ดร.ฉันทิชย์ โสตถิพันธุ์ อ.ที่ปรึกษาร่วม : ดร.บุญอนันต์ วรรณพานิชย์ จำนวน 234 หน้า ISBN 974-17-7017-5

หลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าสินใหมทดแทนในคดีละเมิดที่รัฐต้องรับผิดต่อ บุคคลภายนอกไม่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้อย่างแจ้งชัด มีเพียงที่ปรากฏในประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น อย่างไรก็ดี กรณีมีหลักทั่วไปว่า ค่าสินไหมทดแทนต้อง ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง ทั้งนี้ เพื่อให้กลับคืนสู่สถานะเดิมเสมือนไม่มีการกระทำ ละเมิด ดังนั้น ค่าสินใหมทดแทนจึงต้องสามารถพิสูจน์ได้ ไม่มีลักษณะที่เป็นการแสวงหา กำไรจากความเสียหาย และต้องไม่ซ้ำซ้อนกับความเสียหายประเภทเดียวกัน จากการศึกษา แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองพบว่า การกำหนดค่าสินใหมทดแทนได้คำนึงถึงหลักทั่วไป ดังกล่าว และในคำพิพากษาหลายเรื่องได้อ้างอิงบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ในการกำหนดค่าสินใหมทดแทน ทั้งนี้ โดยมีกรอบในทางวิธีพิจารณาคือ หลักการ ไม่พิพากษาหรือมีคำสั่งเกินคำขอ กรณีความเสียหายที่สามารถคำนวณเป็นเงินได้นั้น ต้องกำหนดตามความเสียหายที่แท้จริงเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ ซึ่งยังครอบคลุมไปถึงความ เสียหายที่คาดหมายได้อย่างแน่ซัดว่าจะได้รับด้วย ส่วนกรณีที่เป็นความเสียหายที่ไม่ สามารถคำนวณเป็นเงินได้ โดยสภาพทำให้การกำหนดค่าสินไหมทดแทนทำได้ในจำนวนที่ ไม่แน่นอน ศาลจึงต้องอาศัยหลักทั่วไป โดยพิจารณาตามพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่ง ละเมิด รวมทั้งยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ฐานะบุคคล ครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่การงานหรืออาชีพ เป็นต้น

ภาควิชา นิติศาสตร์ สาขาวิชา นิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2548 ลายมือชื่อนิสิต รอง ฟักดี.-. ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

9

4586120434 : I

: MAJOR LAW

KEY WORD: DETERMINATION / COMPENSATION / COURT / STATE LIABILITY / THIRD PERSON

POLICE CAPTAIN SUTHEP LOONLAR: (DETERMINATION OF COMPENSATION BY

COURT IN STATE LIABILITY TO THIRD PERSON) THESIS ADVISOR: ASSISTANT

PROFESSOR CHANTICH SOPTTHIBANDHU, Ph.d, THESIS CO-ADVISOR: BOONANAN

WANNAPANIT, Ph.d, 234 pp. ISBN: 974-17-7071-5.

Rules and regulations to determine compensation in liability cases, besides those provided in the Civil and Commercial code, are not specifically mentioned in any existing law. According to general principle, compensation shall be paid in accordance with actual damage

so that its original state will be fully recovered as if no act of liability had ever occurred, while no

profit shall be gained from said damage. In addition, the damage shall be verifiable and shall

not be redundant in kind. In studying the Administrative Court's jurisprudence, the research find

that the Court bases its rulings on a general principle and several sentences also show that the Court apply or refer explicitely to the Civil and Commercial Code. On the other hand,

the procedural rule "ultra petita" must be respected. In case of pecuniary damage,

the compensation shall be determined according to actual damage, including evident damage

from which the aggrieved or injured party expects to suffer. For the non-pecuniary damage,

the Court refers its rulings for cases to a general principle with discretion in accordance with

circumstances and gravity of the liability. Furthermore, the Court shall take into consideration

other relevant factors such as personal conditions, family background, professional or career

status, and so forth.

Field of study....LAW...... Advisor's signature.......

Academic year 2005...... Co-advisor's signature.

กิตติกรรมประกาศ

งานเขียนทางวิชาการเป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ ต้องทุ่มเทกำลัง ความคิดและแรงงานกายเพื่อให้งานบรรลุผล แม้ว่างานดังกล่าวจะเป็นงานที่ยุ่งยากสำหรับผู้เขียน แต่ด้วยความเมตตากรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทิชย์ โสตถิพันธุ์ ที่กรุณา ที่ได้สละเวลา อันมีค่ายิ่งรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้แนวคิดและเอาใจใส่สอบถามความคืบหน้าอยู่เสมอ จนกระทั่งผู้เขียนได้สอบวิทยานิพนธ์ และอยู่ในระหว่างปรับแก้วิทยานิพนธ์ ท่านอาจารย์ได้ เสียชีวิตอย่างกะทันหัน ยังความโศกเศร้าเสียใจและบั่นทอนกำลังใจผู้เขียนเป็นอย่างมาก อย่างไร ก็ตาม แม้ว่าจะไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษา ท่านอาจารย์ ดร.บุญอนันต์ วรรณพานิชย์ ซึ่งรับเป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาร่วมมาตั้งแต่ต้น ได้รับภาระดังกล่าวโดยได้ให้แนวคิด เนื้อหาสาระและวิธีการเขียนให้แก่ ผู้เขียนมาโดยตลอด ทั้งยังได้คอยสั่งสอนหลักกฎหมายมหาชน เทคนิคการทำงานในหน้าที่และ งานเขียนทางวิชาการให้ผู้เขียนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ต้องกราบขอพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.กมลชัย รัตนสกาววงศ์ ท่านประธานกรรมการที่คอยสอบถามปัญหาการ เขียนวิทยานิพนธ์แก่ศิษย์ ตลอดจนอาจารย์ ดร.ฤทัย หงส์สิริ ที่กรุณารับเป็นกรรมการและให้ ข้อแนะนำในการเขียนที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เขียน ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปจึงขอ กราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากจะยังมีข้อที่ไม่สมบูรณ์อยู่บ้าง ผู้เขียนขอน้อมรับไว้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณงามความดีในทางวิชาการอยู่บ้าง ผู้เขียนมอบให้แก่ "คุณปู่และ คุณบิดามารดา" ซึ่งได้สั่งสอนอบรมและให้กำลังใจผู้เขียนมาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ๆ
กิตติกรรมประกาศ	น
สารบัญ	1 1
บทที่	
1 บทน้ำ	1
1.1 ความเป็นมาและสภาพปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.5. วิธีการดำเนินการวิจัย	3
1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดของฝ่ายปกครอง	4
1.หลักความรับผิดของรัฐ	4
1.1 พัฒนาหลักความรับผิดของรัฐ	4
1.1.1 ความรับผิดของรัฐในระบบกฎหมายฝรั่งเศส	5
1.1.2 ความรับผิดของรัฐในระบบกฎหมายไทย	9
1.2 ความหมายความรับผิดของฝ่ายปกครอง	
1.2.1 ทฤษฎีความรับผิดอันเนื่องจากการเสี่ยงภัย	19
1.2.2 ทฤษฎีความรับผิดอันเนื่องจากการกระทำผิด	20
1.3 ลักษณะการกระทำที่ฝ่ายปกครองต้องรับผิด	21
1.3.1 ลักษณะการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่ายปกครช	94
ต้องรับผิดในประเทศฝรั่งเศส	22
1.3.1.1 ความรับผิดส่วนตัวของเจ้าหน้าที่	22
1.3.1.2 ความรับผิดของหน่วยงาน	24
1.3.1.3 ความรับผิดร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และห	ม่วยงาน.27

1.3.2 ลักษณะการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่ายปกครอง
ต้องรับผิดในประเทศไทย29
1.3.2.1 ความรับผิดส่วนตัวของเจ้าหน้าที่
1.3.2.2 ความรับผิดของหน่วยงาน
1.3.2.3 ความรับผิดร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และหน่วยงาน37
2.หลักการเยี่ยวยาความเสียหาย
2.1 ความหมายหลักการเยี่ยวยาความเสียหาย
2.2 ลักษณะและวิธีการเยี่ยวยาความเสียหาย40
2.2.1 ลักษณะทั่วไปของความเสียหายที่จะได้รับ
การเยี่ยวยาในระบบกฎหมายฝรั่งเศส43
2.2.2 ลักษณะทั่วไปของความเสียหายที่จะได้รับ
การเยี่ยวยาในระบบกฎหมายไทย55
3.การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในคดีละเมิดที่รัฐต้อง
รับผิดต่อบุคคลภายนอกในประเทศฝรั่งเศส63
3.1 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภทความเสียหายต่อชีวิต64
3.2 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภทความเสียหาย
ต่อร่างกายหรืออนามัย70
3.3 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภทความเสียหายต่อ
สิทธิส่วนบุคคลและสิทธิอื่น74
3.4 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภทความเสียหาย
ต่อทรัพย์สิน78
4. การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในคดีละเมิดที่รัฐต้อง
รับผิดต่อบุคคลภายนอกของไทย86
4.1 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนของศาลยุติธรรม
4.1.1 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภท
ความเสียหายต่อชีวิต87
4.1.1.1 ค่าปลงศพ88
4.1.1.2 ค่าใช้จ่ายอันจำเป็น90
4.1.1.3 ค่ารักษาพยาบาลก่อนตาย92

4.1.1.4 คาขาดประโยชนทามาหาโดกอนตาย	
เพราะไม่สามารถประกอบการงาน95	
4.1.1.5 ค่าขาดไร้อุปการะ	
4.1.1.6 ค่าขาดแรงงาน104	
4.1.2 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย108	
4.1.2.1 ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป109	
4.1.2.2 ค่าเสียความสามารถประกอบการงาน115	
4.1.2.3 ค่าขาดแรงงานของบุคคลภายนอก122	
4.1.2.4 ค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน123	i
4.1.3 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อเสรีภาพ126	,
4.1.4 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อชื่อเสียง127	
4.1.5 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อทรัพย์สิน131	
4.1.5 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด138	}
4.2 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนของศาลปกครอง)
4.2.1 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อชีวิต139)
4.2.1.1 ค่าปลงศพ139)
4.2.1.2 ค่ารักษาพยาบาลก่อนตาย140)
4.2.1.3 ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ก่อนตาย141	١
4.2.1.4 ค่าขาดไร้อุปการะ142	2
4.2.2 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย142	2
4.2.2.1 ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสีย142	2
4.2.2.2 ค่าเสียความสามารถประกอบการงาน146	3
4.2.2.3 ค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน147	7

4.2.3 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินใหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อเสรีภาพ	149
4.2.4 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อชื่อเสียง	149
4.2.5 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อทรัพย์สิน	150
4.2.6 หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทนประเภท	
ความเสียหายต่อสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด	165
5. วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดค่าสินไหมทดแทน	
ในคดีละเมิดที่รัฐต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอก	170
5.1 การกำหนดความเสียหายที่สามารถคำนวณเป็นเงินได้	170
5.1.1 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายต่อชีวิต	170
5.1.1.1 ปัญหาการกำหนดค่าปลงศพ	170
5.1.1.2 ปัญหาการกำหนดค่าใช้จ่ายอันจำเป็น	172
5.1.1.3 ปัญหาการกำหนดค่าขาดประโยชน์	
ทำมาหาได้ก่อนตาย	174
5.1.1.4 ปัญหาการกำหนดค่าขาดไร้อุปการะ	175
5.1.2 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย	178
5.1.2.1 ปัญหาการกำหนดค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป	178
5.1.2.2 ปัญหาการกำหนดค่าเสียความสามารถ	
ในการประกอบการงาน	183
5.1.3 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายทรัพย์สิน	185
5.1.3.1 ปัญหาการกำหนดค่าขาดกำไร	186
5.1.3.2 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายอันเกิด	
จากการยกเลิกสัญญาประกวดราคา	189
5.2 การกำหนดความเสียหายที่ไม่สามารถคำนวณเป็นเงินได้	196
5.2.1 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย	196
5.2.1.1 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่นที่มิใช่ตัวเงิน	196
5.2.2 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายต่อเสรีภาพ	199

5.2.3 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายต่อชื่อเสียง	199
5.2.3.1 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายต่อ	
ชื่อเสียงกรณีที่ทำให้ขาดรายได้	200
5.3 ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายในกรณีอื่น	201
5.3.1 ปัญหากรณีที่ไม่มีกฎหมายเฉพาะ	
ในการกำหนดค่าเสียหายในคดีปกครอง	202
5.3.2 ปัญหาการปรับใช้ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างการ	
กระทำและผลในคดีปกครอง	204
6.บทสรุปและข้อเสนอแนะ	207
6.1 บทสรุป	207
6.2 ข้อเสนอแนะ	209
รายงานการอ้างอิง	221
ภาคผนวก	219
ประวัติยัเขียนวิทยาบิพบล์	234